

UTOPIA'S NEWSPAPER

- Sinds APRIL 2017 de eerste krant in NieuwNederlands als wereldtaal -

Eindredacteur: Blaise Tolky

Nieuwsberichten welke van geen belang zijn worden geweigerd. Nieuws dat Nieuws genoemd kan worden, hoort op de voorpagina; derhalve beslaat deze krant slechts één pagina per uitgave

---

NA VIJFHONDERD JAAR THOMAS MORE WORDT HET WEL EENS TIJD VOOR ZIJN UTOPIA (I)

More schreef in 1516 de utopische droom, maar hij droomde dus niet, hij schreef – toch droomde hij omdat hij schreef.

Hij schreef: Het wordt tijd dat ik u eens laat zien op welke wijze nu de burgers onder elkaar verkeren: wat de vormen van het maatschappelijk leven zijn en volgens welk principe de verdeling der goederen plaatsvindt. Hun maatschappij is opgebouwd uit bepaalde gemeenschappen, zogenaamde families, die in overwegende mate bestaan uit bloedverwanten. Het is namelijk zó, dat meisjes wanneer zij volwassen zijn worden uitgehuwelijkt, en dan in huis komen bij hun man. De jongens evenwel – de zoons en later ook de kleinzons – blijven zo lang zij leven in hun eigen groep. Als hoofd van de familie fungeert de oudste; tenzij deze te oud is en geestelijk niet meer honderd procent – dan wordt hij door de volgende in leeftijd vervangen.

Hij droomde: Om te zorgen dat de bevolking niet te veel terugloopt en ook niet te zeer aanwast, geldt het voorschrift dat een familie (waarvan een stad er zesduizend omvat, óngerekend de ommelanden) niet minder dan tien volwassenen mag tellen en niet méér dan zestien. Voor het aantal kinderen vallen uiteraard geen regels te geven. Aan deze getallen kan men zonder moeite de hand houden: als er te veel mensen komen in één familie, worden die bij een andere die minder talrijk is, ingedeeld. Gebeurt het eens dat een stad in haar geheel te vol wordt, dan vullen zij met het surplus hun minder bevolkte steden aan. Zit men met zóveel mensen dat het hele eiland te klein wordt, dan worden er uit één van de steden burgers aangewezen om aan de overwal een nederzetting te vestigen, ergens waar veel grond is die de bevolking

»

niet nodig heeft en dus braak laat liggen. Daar gelden dan hun eigen wetten.

TOLKY'S COLUMN

Letteroefeningen gaan per drie

Letteroefeningen in elk woord geschreven schrijven zich terug en heen, en in welke taal de tekens staan maakt groot verschil. Deze taal is die eigen taal van steeds dit proberen te kennen, op voorwaarde dat dit deze taal verstaat. Letteroefeningen gaan per drie. Een is wat zich schrijven wil, twee wat zich schrijven laat, en drie is de daad per woord. Nu is dit oefenen heel veel anders. Geen woord kan het vorige vervangen. Ik schrijf hier geen column voor de column. Ik wil juist een en al zinnigheid. De duidelijke onzin in file gezet heeft voor mij geen betekenis. De letteroefeningen bieden voldoende kans tot vermeerdering van de kennis der feitelijkheden. Dit te lezen verwondert niet. De letteroefeningen staan op zichzelf, de afhankelijkheid kan groter. Dit gezegd zijnde in beschouwing, hecht de letters één voor één achtereen. Mijn schrift is het bekende. Dit is dit enzovoort. Elke oefening van letters gaat op in een oefening die tot verstilling moet leiden. Zo stil, wiegt, danst, kijkt. Wie wiegt wiegt? Danst danst? Kijkt kijkt? De woorden zijn zichzelf genoeg. De letters in elk woord oefenen ons te herhalen wat klank vermag. Maar niet meer dan dat. Zoals ooit alles was zo zal het zijn. Kleuren met klanken, stemmuziek. Alle letteroefeningen zijn luisteroefeningen. Zielsberoeringen. Groter taal, kleiner begrip. Begrippenloosheid is het ideaal van elk verhaal. Blijven oefenen.

